

TŘI PRASÁTKA

Byl jednou jeden statek, ve kterém žili Prasátkovi. Tatínek, maminka a jejich tři prasátka. Nejstarší ze tří bratrů se jmenoval Toník, prostřední Pepík a ten nejmladší Lojzík.

Jednoho dne jim rodiče povídají: „Chrocho, naše milá prasátka, jste už skoro dospělá, mohla byste zkusit jít do světa. Něco zažít a časem si postavit i své domečky.“

Prasátkům se od rodičů nejdříve moc nechtělo, ale potom uznala, že už jsou opravdu dost velká na to, aby něco zažila i mimo domov. Maminka jim upekla buchty, zabalila je do ranečků a tatínek jim před cestou dal ještě jednu dobrou radu: „Kluci, nezapomínejte, že poctivě odvedená práce se vám vždy vyplatí.“

Prasátka objala oba rodiče a vydala se do světa. Prošla několik údolí, přebrodila několik řek, zdolala i několik hor, zažila mnoho dobrodružství a spoustu legrace. Uběhlo pár měsíců a bratříčci si řekli, že už je ten správný čas se usadit.

Procházeli lesem a probírali, kde své domečky postaví. Byli do plánování tak zabraní, že si vůbec nevšimli vlka, který je pozoroval zpoza lískového keře a všechno poslouchal.

Jen co prasátka odešla, vylezl z houští, protáhl svá ztuhlá záda a zamnul si pracky. „Hauuu, heleďme se, prasátka, hmm, to bude hostina! Ale teď mám břicho nacpané. Počkám si několik dnů, až mi pořádně slehne, a pak jedno po druhém spořádám.“